

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kurczaparti-utca 31. szám,
hova a lap szellemi részét
illető közlemények előfi-
zetési pénzek és hirdetések is
küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMŰ KÖZLÖNY.

Hirdetéseket

és nyilt-tári közleményeket
a kiadóhivatal méréskelt ár-
jegyzék szerint számít.

Egyes példányok

kaphatók lapunk nyomdájá-
ban valamint Stark Nándor
és Szigethy Z. könyv- és
papirkereskedésében.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken reggel.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és kiadó-tulajdonos:
S I M A F E R E N C Z
Felelős-szerkesztő:
K O V Á T S K Á L M A N .

Lapunk megrendelhető:
a kiadóhivatalban és lapkihordóink útján,
kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Magyarország polgáraihoz!

Szólánunk kell, pedig hallgatni szeretnénk. Sztét kell hordanunk gyászunkat, pedig elrejtőzni szeretnénk bánatunkkal.

A magyar nép száz képviselőt bizott meg azzal, hogy sikra szálljon Magyarország függetlenségéért. Százan küzd etnének tehát nemzetünk szabadságaért és népünk jólétéért. Százan csaphatnánk le az idegen érdekek kormányaira, a nemzeti haladás ellenségeire, a nép zsarnokaira, a jog és igazság eltipóira. Áthalva szeretettől, összeforva bizalomba, vezetve a lelkesedés által, ha százan így összetartanánk, rohamról rohamra, zudulva, immár rég szétmorzsolhattuk volna azt a pártot és azt a kormányt, mely hazánkat osztrák gyarmolnak, nemzetünket idegen czélok eszközének népünk vagyonát hatalma vételárának tekintti. Mert száz képviselő, ha öszszetart, ha együtt érez és együtt működik egy célra rendületlen kitartással, önmagát nem kimélve a munkában, ellenségét nem kimélve az üldözésben: ura lehetne a helyzetnek, kiforgathatná sarkaióiból a kormányt és lerakhatná a jövődönök biztos alapját.

A mi gyászunk, amiről hallgatni szeretnénk az, hogy ez a száz képviselő nem tart együtt. Az az oszlopsor, melyre nemzeti jövődönök vala építendő, megingott. A függetl. és 48-as párt kettészakadt.

Épen akkor szakadt ketté, midőn szervezkednie, sorakoznia kellett volna a kormány-hatalomnak néprontó politikájá és a felekezetiiség romboló szenvedélye ellen; ketté szakadt ahelyett, hogy együtt hirdesse apostolként a szeretetnek vallását, mely nem zár ki senkit, keblére öleli az egész emberiséget megalázza az elbizakodást, megszelidíti a gonoszakat, kibékíti a szegényeket és megvigasztalja a szerencsétleneket.

Ketté szakadt a párt, és most már az a gyászos tény repül sztét a hirnek szárnya- in, hogy szervezkedés helyett viszály, sorakozás helyett pártütés, szeretet helyett gyűlölködés, bizalom helyett vádaskodás ütött tanyát a függetl. és 48-as párt táborában. Ezt a sőtét hirt eltitkolni nem tudjuk, szépi- teni nincs önkünk, mert a súlyos felelősség minket nem terhel.

A párt azért szakadt ketté, mert a kis- sebbség nem hajóit meg a többség előtt s mivel néhány cselszövő, félrevezetve társain- kat, fellázadt a többség ellen.

A többség azt határozta, hogy küldjünk ki egy intező bizottságot, mely elnököt vá- lasztva szervezze a pártot az országban és vezesse annak politikáját a parlamentben. Ezen határozat ellen foglalt állást a kisebb- ség és ráfogásokkal illeték, gyanúsításokkal halmozták el a többséget, hogy hamis ürü-

gyeknek rut álarca alatt pártütést csinálhas- sanak.

Igy boutották meg a pártegyeséget épen akkor, mikor a megbánás hamuját kellett volna fejökre hinteni, mert eddig ö k v e z e t t é k a pártot, s ezen vezetésnek hiányossága, tehetetlensége és tétlensége kiölte a pártból a bajtársi együttérzést, az országgyűlésen el- zszibasztolta a párt tevékenységét, s a vidé- ken felbontani engedte a párt kötelékeit.

A nemzetnek sok százados vágyát kell vala a pártnak képviselni; de oda jutottunk, hogy a központban nem lüktetett a nemzet szive, a tagokban ellankadt a nemzeti vér- keringés. Álmoság szállta meg az elméket, meghűlt a lelkesedés tüze és elbágyadva hu- zódott meg az akarakterő. E vezetés alatt az ellenzéki tábor vagy tétlén maradt, vagy a kormány zászlóhoz szegődött. Az ellenzéki szellem elernyedése és a kormány politikájá- nak kimélése oda juttatta partunkat, hogy nem volt erők megtorolni, mikor a Kossuth Lajos emléket bántalmazzák. Oda juttatott a vezérlet, hogy az időközi választások alkalmá- val, a megüresedett kerületek egész soro- zatában, tünnünk kellett azt a kudarcot, hogy a legtöbb kerületben partunk még jelöltet sem állíthatott, ahoi pedig jelöltünk volt, ott a párt hivei kibontott zászlóval mentek át a kormánypart táborába. Tünnünk kellett, hogy úévyszerinti szavazásoknál, bizalmi kérdések- ben, a kormány nagyobb többséget nyert, mint a mennyire papiron számíthatott, mivel hiveink egyrésze tartózkodott a kormány e- llen szavazni. Tünnünk kellett azon gyakori éljenzéseket, amelyek padjainkrol hangoztak el a kormány támogatására. Tünnünk kellett, hogy partunk tagja adjon át küldöttség élén diszpolgári oklevelet a kormányelnöknek. A közjogi ellenzék sorából hangzott fel az a mondas, hogy inkább szavazok a kormány- nyal, mint veletek.

Tisztelt polgártársak! Nem az volt a baj, hogy partunk többsége megszavazta az egyhá- zpolitikai javaslatokat, mert erre öt régi meg- győződése utalta. A baj az volt, hogy sokan nem tettek különbséget a javaslatok és a kormány között. A javaslatok támogatását arra használták fel, hogy a kormányt a kor- mányzás egész vonalán támogassák.

Azok, akik mindezt megtették; azok, akiknek vagy erejük, vagy akaratuk hiány- zott ahhoz, hogy mindezt meggátolják: azok- nak most már volt erejük is, lelkük is, el- szántságuk is arra, hogy a pártot kettészak-ítsák, s ezzel gátat emeljenek a szervezkedés elé. Arra nem volt akaratuk, hogy a kormány ellen az egyházipolitikán kívül elszántsággal harcoljanak; de arra van akaratuk, hogy ellenünk, kik szervezkedés által megerősíteni törekszünk a harci sorokat, fegyvert fogja-

nak a kormánypartnak hasznára, a bécsi po- litikának öröme, a világnak gunyjára. Oh, ha két év óta a kormány ellen annyi tevé- kenységet, szorgalmat, ügyességet fejtettek volna ki, mint amennyit tíz nap óta ellenünk, elvtársaik ellen, felmutatni tudnak: ma a ma- gyar nemzet sokkal közelebb állana a függet- lenségnek és jólétnek nagy céljaihoz. De ök csak ellenünk tudnak szenvedélylyel lötni, kik nem türhették tovább a párt tétlenségét, a vidék elhanyagolását és a kormány támo- gatását.

Minket a nép azért küldött, hogy a hi- vatalos világ önkényét megtörjük, a közha- talom kezelését felügyeljük, a népet védelem- ben részesítsük. Ilyen megbizatást csak ál- landó és nyugtalan örködéssel, soha nem szűnő és soha nem laukadó küzdelemmel le- het teljesíteni. Feladatunk tudatában úgy hit- tük, hogy Magyarország függetlenségének ka- tonái és Bécsnek zsoldosai között szövetség és pajtáság nem lehetséges soha, mert a 67-iki alkotmány vártalait csak úgy lehet megbontani a nemzeti szabadság érdekében, csak úgy lehet azokon réseket ütni, ha an- nak örségét örkharczban elfárasztjuk és megsemmisítjük.

Mindaddig míg Ausztria megtalálja a magyar kormánypart táborában azokat a fér- fiaikat, kik nemzeti engedmények nélkül is képesek és képesek kormányozni: mindaddig a magyar nemzet joga, önállósága, szabadsága, engedményekben nem fog szaporodni. Csak mikor a 67-es politikának nem lesz elég esz- köze, s a bécsi irányzatnak van lesz elég istápolója: csak akkor fog megkezdődni a 48-as elvek érvényesülése.

Épen ezért írtó tusára készültünk az országgyűlésen és harcra kivantunk szer- vezkedni a kerületekben. Mert mi ellenzék akarunk maradni, mely nem alkuszik sem egészenben, sem egyenként és rendületlenül áll az 1848-ban kiadott program mellett, mely az 1848-iki nagy elvek foglalatlja. Nem adunk ehhez semmit; nem is engedünk abból sem- mit. Elhatározásunk szilárd. A pártütés meg- kisebbitette számbeli erőnket, de nem gyen- gitette meg cselekvési akaratunkat.

A mi hitvallásunk szerint nem lehet a bi- lincseket szétzuzni s ugyanakkor a porkolá- bokat dicsőíteni; nem lehet a szabadságot hirdetni s ugyanakkor a rabszolgakereske- dőkkel lakmározni. Nem lehet a népet sze- retni és a kormánnyal ölekezni, a menny- nek ígérkezni és a pokollal szövetkezni. Ime, ezért szidnak, üldöznek, rágalmaznak minket a kormány csatlósai szóval és írásban, és ezért magasztalják a pártütőket a kormány- tomboló hivei.

Üres vád és hiu ürügy, mintha köztünk és a pártütők között, a kormány támogatá-

sának kérdésén kívül más elvi különbség is lett volna. Az egyház politikai kérdésben a párt 1893. május 19-én, híven a vallászsabadság elvéhez, a párton belül nem verte békóba az egyesek lelkiismereti szabadságát, mert szem előtt tartotta, hogy nem felekezeti, hanem közjogi párt vagyunk. De az egyház politikai törvény alkotás immár kimerített; a főbb törvények szentesítve vannak; ezeknek végrehajtása kötelessége a kormányoknak.

Közszerecséltenségnek tartjuk az olyan politikát, jöjjön az akár a szélsőjobbról, akár a szélsőbalról, mely a nemzeti, gazdasági és társadalmi bajok által marczangolt nemzet egységét, most még a felekezeti harcoknak is martalékává teszi. Ha a helyett, hogy a nemzet erői, az idegen befolyás ellen való küzdelemre edzetnének, belső, áldástalan civódásban merítettnek ki: Magyarország sem Ausztria mellett, sem az európai népek családjában, még jelenlegi nyomoruságos helyzetét sem tarthatja meg,

Válságban teng a földművelő nép, az iparos, és a kereskedő, az életfentartás nehézségei megtermették a szocializmust, mely a kormányban bűnei s a kereseti források megapadása miatt országszerte terjed. A nemzetiségek gonoszul bevándoltak Európa előtt, idebenn megtépték a társadalmi egységet és fenyegetik az állam alapköveit. A közérkölcsök megrendültek. Elvekről csak beszélnek, de valójában zsákmányt keresnek. A törvényt kihasználják pártcélokra; az igazságot nevetik; a szorgalmas munkát egész területekről szorítja le a játékszenvedély. Fényezés, pajtáskodás, tivornya, szédelgés rontja meg a közéletet.

E nagy veszélyek közepette a balsors egy gyarló kormánnyal verte meg hazánkat, hogy nagy tervek helyett napról napra élősködjék, s a nemzeti erők csoportosítása helyett szétomolják gyenge kézben az együtt levő erő is.

Van hát okunk a gyászra és fájdalomra midőn látjuk, hogy épen a válság nehéz óráiban, mikor a kormány olyan kicsiny és a kormányozás feladata olyan nagy, hogy épen ilyenkor bontották meg, a függetlenségnek és szabadságnak táborát azok, kikkel eddig együtt voltunk. Elhagytak minket és egyesültek azon szélső elemmel, mely két év óta soha sem fáradt ki a mi ócsárlásunkban és a kormány támogatásában.

Mindazonáltal hallgattunk volna tovább is, ha Justh Gyula ur, aki lemondott az egész párt színe előtt az elnökségről, nem nevezné magát ezen lemondás után is a függetl. és 48-as párt elnökének s ha társai, akik kiléptek a függetl. és 48-as pártkörből, nem bitorolnák tovább is a mi pártunk címét. A pártütőknek e meg nem engedhető ténye zavart idéz elő az egész országban. Ez a névzavar csak a kormánypártnak válik előnyére. Kényszerű kötelességet teljesítünk tehát, midőn értesítjük hveinket a pártbontás mi voltáról.

Polgártársak! Célunk nagysága, elveink szentsége, és törekvéseink tisztasága nevében kérjük tőle ek a hűséget a függetl. és 48-as párthoz. Ime meglobogtatjuk azt a zászlót, mely századok harcainak után szállt kezeinkre, s mely tisztán és diadalmasan fogynokáinkra maradni.

Szervezkedjétek! Mert csak úgy mulik Ausztria hveinek öröme és elbizakodása. Csak így tudja meg a világ, hogy a magyar nép a veszély pillanatában újból önmagához tért, és megtalálta az utat saját nagyságához.

Szervezkedjétek! Hogy a megalkuvás kormányával szemben, megerősödvé állhasson a néperdeknek és a nemzeti törekvéseknek serege! Szervezkedjétek a megyékben, a városokban, a kerületekben, a községekben. Válasszatok intéző bizottságokat, vezéreket, nehogy az új választás meglepetése készülélenül találjon! Imertessétek meg velünk vezéreteiket, adjatok tanácsot, közöljétek munkásságotokat, mondjátok el sérelmeiteket, hogy felekezeti civódások helyett alakuljon át egész Magyarország a nemzet jogos vágyainak egységes táborává — egy óriási országgyűléssé, melyben mi vádolunk, ti tanuskodtok és a közvélemény ítél a panaszok felett.

A nemzet egységét, egész erejét csak nagy eszmék magas eszmények és általános igazságok állíthatják helyre. Ilyen eszme, ilyen ideál, ilyen igazság csak egy van az olyan népek életében, melyek nem rendelkeznek önmagukról — és ez az ország függetlensége a nemzetnek szabad érvényesülése.

Ne csüggedjünk polgártársak, hanem tisztuljunk meg azon mélyeséges bánatunkban, melyet a pártütés okozott. Ébredjünk új életre az eszménynek és az emberiségnek szeretetében; hisz a szenvedésben van a megváltás, s a Megváltó fájdalmában született újra a világ. Hadd szüléssék újra a magyar nép fájdalmában a függetl. és 48-as párt, hogy mint valóság éljen a független Magyarország!

Az orsz. függetlenségi és 48-as párt.

Városi közgyűlés.

(P.) A f. hó 4-re összehívott városi közgyűlésen szép számmal vetiek részt a képviselők. Eleintén azonban nem voltak annyian, hogy a Jurenák-ház és a szentesi takarékpénztár épületének megváltóléről szóló szerződéseket tárgyalhatták volna. Ily esetekben mindig az volt a gyakorlat, hogy a közgyűlés új terminust tűzött ki az ügy tárgyalására. Most eltértek a bevett uzustól, és azt határozták, hogy a kérdéses szerződéseket majd az ülés végén tárgyalják; persze, abban a reményben, hogy akkor sikerül összehozni a határozatképes számot.

Első sorban tehát a tárgyszerőzet 2-ik pontját — Czifó Ferenc városi mérnök lemondását — vették elő. A lemondást sajnálattal tudomásul vették, s egyben megkeresni határozták az alispánt, hogy a mérnöki állás betöltése iránt mielőbb intézkedjék.

Hasonló határozatot hoztak a közigazgatási kiadói állás betöltése tárgyában is.

Zápori Pál rendőrfelügyelőnek 6 heti szabadságot adtak.

A csermői ev. reform. egyháznak 50 frt segélyt szavaztak meg.

Ezután következett az inségügyi vita, mely nagyobb arányokat öltött. Magyar József tanácsnok előterjesztte, hogy a múlt évi rossz termés, a szokatlanul hosszú és zord tél, s az általános munkahiány miatt a szegényebb néposztály nyomorba jutott. Napról-napra tömegesen jelentkeznek a segélykérő inségek. A tanács eddig csak tűzrevalóval segítette a szűkölködőket; nevezetesen kiosztatott köztük mintegy 5000 köteg rőzsét és körülbelül 10 öl tűzifát. Mint hogy az inségek tulnyomó része munkaképes emberekből áll, a tanács legcélszerűbbnek véli közmunkák által segíteni rajtuk. Ilyen munka például a kunszentmártoni ut mentén lévő fák kivágatása, a kórház melletti lapos és gödrös terület feltöltése, s esetleg a halastó létesítéséhez szükséges földmunka. A vármegye főispánja ígéretet tett, hogy abban az esetben, ha a város a közmunkákra leg-

alább 3—4 ezer forintot megszavaz, a kormánytól hasonló célra kieszközöl 3000 frt segélyt. A tanács nevében kéri ennél fogva, hogy a közgyűlés adjon a tanácsnak felhatalmazást a közpénztár terhére 4000 frtig terjedhető közmunkát foganatosítására.

Szeder János konstatálja, hogy tényleg inség van, s célszerűnek tartja azt a módot, hogy közmunkák által segítsen a hatóság a szűkölködőkön. A tanács kezét azonban nem kívánja megkötöni a meghatározott összeg megszavazásával, hanem azt indítványozza, hogy a tanács hatalmastassék föl a közpénztár terhére annyi közmunkát foganatosítani, amennyit az inség enyhítésére szükségesnek vél. Ajánlja, hogy a háztulajdonosok szőlőtassanak föl, miszerint az utcákon lévő fák galyait engedjék át az inségeseknek. Ajánlja továbbá, hogy a Zsoldos Ferenc telepe mellett lévő gödrös terület is töltesse föl a tanács; végül ajánlja a Vernerház alatt lévő örvénynek legalább oly mértékben való feltöltését, hogy az örvény megszűnjék életveszélyes hely lenni.

Fekete Márton helyesli a tanács által tett intézkedéseket, és helyesli a segélyezésnek azt a módját, hogy az inségesekkel közmunkákat végeztesse nek. De a tanács részére korlátlan felhatalmazást adni nem tartaná helyesnek, hanem indítványozza, hogy egyelőre 5000 frt értékű munkálatok teljesítésére hatalmastassék föl a tanács.

Balogh János egyelőre csak 3000 frtot hajlandó megszavazni a munkálatokra; s a tanács mellé egy bizottságot szeretne kiküldeni, ugy a foganatosítandó munkák megállapítására, mint egyáltalában a segélyezésre.

Kristó Nagy István az előtesszólók indítványait még azzal pótolja meg, hogy a tanács indítsa meg a közönség körében a gabona gyűjtést.

Káta Pál János a Balogh János által indítványozott külön bizottság helyett a gazdasági szakosztályt kívánja a tanácssal való együttműködésre utasítani. Szeder Jánosnak az utcákon lévő akácfaék lenyészésére vonatkozó indítványát nem fogadja el, mert ez a kivételben sok nehézségre ütközne és sok kellemetlenséget okozna. E helyett inkább vegyen a város a kormánytól nyerendő segélyből tűzrevalót, s azt ossza ki az inségesek között.

Ezek után a közgyűlés határozatilag kimondta, hogy a tanács által tett intézkedéseket jóváhagyja, a foganatosítandó közmunkákra 4000 frtot megszavaz, s a tanácsot és a gazdasági szakosztályt megbizja, hogy a munkálatást a saját belátása szerint foganatosítsa.

A Körös és Tisza folyókban gyakorolható halászati jog nyilvános árverésen 533 frtot adott ki egy vásárhelyi vállalkozónak. Tóth Sándor városi képviselő egy beadványában arra kérte a képviselőtestületet, hogy a halászati jogot neki, mint helybelinek, adja ki 500 frt haszonbérért. Fekete Márton erősen kardoskodott a mellett, hogy az árverést hagyják helyben. Ellenben Szeder János a méltányosságra utalt, s azon felül igen nyomós okokkal bizonyította, hogy a helybeli vállalkozónak — aki a halat az itteni piacon árúsítaná el — közérdekből is előnyt kell adni az idegen vállalkozóval szemben. A többség azonban jóváhagyta az árverést.

Kádár Ferenc és társai a szélmalom helyek haszonbérének és a malom taksának leszállítását kérik. A közgyűlés — a gazdasági szakosztály javaslatához képest — a malom helyek haszonbérént 10 frtra és a malomtaksát minden pár kó után 5 frtra szállította le.

Most már a városház építés ügyére került volna a sor; előbb azonban a polgármester bejelentette, hogy a tankerületi főigazgató megküldte a gimnázium államosítására vonatkozó szerződést aláírás végett. A szerződés tárgyalása az apr. 8-án tartandó közgyűlés napirendjére tűzött ki.

E kedvező hír hatása alatt kezdtek meg a városház-építés dolgának tárgyalását. A vita olyan nagy arányokat öltött, hogy bajos dolog lenne azt részletesen leírni. Csak dióhéjba szorítva reprodukáljuk tehát az elmondottakat: annál inkább, mert újat nem mondott senki; s a felsorolt érveket már számtalanszor volt alkalmunk hallani.

A polgármester vezette be a tanácskozást, elmondván, hogy a közgyűlés azon utasításának, miszerint a Jurenák-házra és a takarékpénztár épületére kösse meg a szerződést, eleget tett; és hogy a

költségszámítást a képviselőkkel közölte. Bejelentette továbbá, hogy a takarékpénztár jelenlegi bérlői irásos nyilatkozatban kötelezték magukat, hogy az új város-háza épületben is hasznabernének üzlethelyiséget. E czimre a város 366 frt évi jövedelemre számíthat. A takarékpénztár is szerződésileg följánlott a mostaninak megfelelő helyiségért 1000 frt hasznabért. A kir. adóhivataltól is lehet reményleni évi 600 frtot; s ezeken felül a takaréktár mostani nagykapuja helyén szintén lesz egy új üzlethelyiség, amely legalább 200 frtot jövedelmez. Mindezeket számításba véve, a takarékpénztár épületének megvétele esetén 5260 frt évi jövedelemre számíthat a város; amely összeg busásan fedezi a telekvásárlásból származó teher törlesztési kötelezeteit.

Legelőször egy ujoncz városatya: Szöke István szólalt fel. Neki nem kell egyik telek se. Ő megelégszik a régi város-háza telekkel, s azon egy szerény földszinti hajlékkal; abból a közmondásból indulván ki, hogy: „sok jó ember élér egy kis helyen.”

Utánna Balogh János szólott. Elmesélte a város-ház építés történetét. Ismét elénekelt a régi hamis nótát, mely arról szól, hogy a vendéglő 100 ezer frtnak megfelelő jövedelmet hoz. A régi város-házi telket most már ő is kicsinynek tartja. (Hajdanában pedig elegendőnek tartotta. Hanem, persze, akkor még nem állott fenn a Fekete Mártonnal való szentszövetség.) Konstatálja, hogy a város-háza helyül a Jurenákház és a takarékpénztár telke a leg-szebb, legjövendősebb és legcélszerűbb; s ebből aztán csodálatos logikával levonja azt a következtetést, hogy: vegyük meg tehát magát a Jurenákházat, a takarékpénztár telkét pedig mellőzzük.

Amint elvégezte a szónok a dikcióját, Fekete Márton egy nyájas pillantást vetett felé. „Jól van János — mondta a Fekete Márton tekintete — tökéletesen meg vagyok veled elégedve és biztosítalak legmagasabb gráciámról.”

Fekete ur nyájas mosolya azonban csakhamar fanyarrá változott, mintha hirtelenben vadkörtébe harapott volna. Mert ime fölemelkedett dr. Filó Tihamér, és mondott egy olyan hatalmas dikciót a telekvásárlások ellen, és a vendéglő helyén való építkezés mellett, hogy olyant mostanában nem hallottunk tőle, Darabról darabra szétszedte és összerombolta a Szöke István és Balogh János érveinek kártyavárát; utalt arra, hogy nagy lukszus volna pénzben venni drága telket, mikor a városnak van alkalmas helye a vendéglőtelken; kimutatta, hogy nem igaz az az állítás, mintha a vendéglő 100 ezer forint tőkének megfelelő jövedelmet hozna; s végső konzekvenciáknak indítványozta, hogy a közgyűlés ezutal ne döntson érdemlegesen a kérdés fölött hanem utasította a város-ház építő bizottságot, hogy építési helyül a vendéglő telkét is kombiuációba véve, készítsen számítás, és tegyen új javaslatot. Csonka Pál a Jurenákház mellett tört lándzsát, hosszasan bizonygatván, hogy milyen szép város-házát lehet oda építeni.

Fekete Márton azon kezdte, hogy ő mint érdekelt fél, nem akar a Jurenák ház, sem a takarékpénztár telkének előnyeiről beszélni. Ez a szerénység azonban nem akadályozta abban, hogy a vendéglő telke ellenében el ne fújja a Balogh János által már elénekelt hamis nótát. Különben az ő határtalan szerénysége oda lyukadt ki, hogy a régi város-házi porta kicsiny ugyan, de hát azért nem bánja ha oda építünk is. (Hiszen — gondolta magában — ha egyszer megkezditek az építést a régi portán, majd megveszitek ti a Jurenákházat dupla áron is.)

Filó Tihamér dr. a Fekete Márton rabuliztikájával szemben nyomban kimutatta, hogy a legdrágább volna a régi város-háza telkén való építkezés.

Bálint József ellene van a takarékpénztári épület megvétele, de ellenzi a vendéglő telkére való építkezést is a Jurenákház megvásárlásához azonban hozzájárul.

Ecséri Lajos dr. hosszasán fejtegeti, hogy a legjobb volna mind a két telket megvenni; azt azonban elengedhetlennek tartja, hogy a Jurenákház megvétele.

Káti Pál János igen szépen és okosan fejt ki, hogy piacztérre előreláthatólag szükség lesz; vétek volna tehát a régi város-ház telkét beépíteni. Ez a hely mint piacztér is meghozza a kellő jövedelmet. Gondolni kell arra is, hogy csak ennek a térnek a

felhagyásával nyithatunk kilátást egyik legmonumentálisabb középületünkre: a rom. kath. templomra. Határozottan azon az állásponton van, hogy a vendéglő helyére építtessék a város-háza; annál inkább, mert a vendéglő fentartását alárendelt kérdésnek tartja Kinek építsünk mi drága vendéglőt? Talán annak a néhány kereskedelmi utazónak, aki itt megszokott fordulni? Hiszen a közönség nem igen látogatja a vendéglőt; már pedig — ugymond viharos derűtség között — minek a nagy istálló, ha nincs ökr benne.

Bartha János figyelemmel hallgatott beszédben érvel mind a két teleknek a megvásárlása mellett. Kristó Nagy István elismeri, hogy hiszen jó volna a takarékpénztár telkét is megvenni, de neki elég a Jurenákház is.

Novobáczki Győző tanácsnok melegen ajánlja mind a két teleknek a megvásárlását.

Hasonló szellemben szól Szeder János is, bebizonyítván, hogy itt drágaságról beszélni se lehet, mert a takarékpénztár épülete még a mai állapotában is képes a belé fektetendő tőkét letörleszteni.

Végül Burián Lajos polgármester összegezi a vita eredményét, és bizonyítja, hogy a városra nézve a legelőnyösebb volna, ha mind a Jurenákházat, mind a takarékpénztár épületét megvenné, s arra a helyre építené a város-házát.

A szavazás előtt Filó Tihamér dr. — tekintettel a közgyűlés hangulatára — visszavonja a vendéglő helyére való építkezést célzó indítványát. Hasonló módon cselekszik Fekete Márton is a régi város-ház telekre való építkezéssel szülő indítványával; amelynek komolyságában különben se hitt egy árva lélek se.

Elrendeltetvén a névszerinti szavazás, 106 képviselőtestületi tag szavazott. Ebből mind a két telek megvétele mellett 49, csupán a Jurenákház megvétele mellett pedig 57 szavazat esett.

Ehez képest a polgármester határozatképen kimondta, hogy a város-háza a megvett Jurenákház helyére és a régi város-házi telek egy részére építtetik, s a terv és költségvetés készítésére pályázat nyit-tatik. Ezzel a közgyűlés véget ért.

Helyi és vegyes hírek.

(r.) — **A Burián-Bánfalvi sajtóper.** Tudvalevőleg Burián Lajos polgármester sajtóper indított Bánfalvi Lajos ellen egy „Bizonyítványgyár” című otromba cikért, melyben Bánfalvi azért intézett támadást a polgármester ellen, mivel az utóbbi egy hatóság bizonyítványt szolgáltatott ki Sima Ferencnek, se gy másikat Pintér Gyulának. A sajtóper tárgyalása folyó hó 4-én volt a szegedi esküdtszék előtt. El voltunk rá készülve, hogy a per felmentéssel végződik, mert a polgármester nem jelenhetett meg a tárgyaláson, s így Bánfalvi és védője Tasnádi Antal tetszésük szerint kidühöngheték magukat, s bátran mondhattak mindenféle otrombaságot, egy lélek se volt jelen, aki megczáfolhatta volna őket, és rakoncátlanságuknak határt szabhatott volna. Még nincs részletes tudósításunk a tárgyalás lefolyásáról, csak az eredményről; de ismerjük a madarakat, s így nem nehéz elképzelnünk, hogy milyen ékesen hangicsáltak. Az esküdtszék nem vét-kesnek nyilvánította Bánfalvit, s ennek folytán a bíróság fölmentette a vád alól. A mint meg nem lep, úgy nem keserit bennünket a fölmentő ítélet. Csak a Vadnay Andor ur számlája lett veze gazdagabb; mivelhogy akként vagyunk értesülve, hogy a tisztelt főispán ur n a g y o n m e l e g e n érdekeltődött a kedvencének a fölmentésére iránt. No persze, mert az illetén részrehajlatlansággal szokták csinálni azt a bizonyos — békét. Gratulálunk tehát nem Bánfalvi Lajosnak, hanem a főispán urnak az elért nagy sikerhez!

(r.) — **Kegeletes ünnepélyt** ül a főgimnázium ifjuság márt. 15-én és 20-án, az utóbbi napon — mint a nagy apostol elhunytának évfordulóján — Kossuth Lajos emlékére. Az ünnepély programj később lesz közzételve.

(r.) — **A ref. egyház iskoláiban** holnap, f. hó 6-án kezdődnek és a következő napokon folytat-tatnak a szokásos iskolai látogatások, melyek a régebben divott felévi vizsgákat pótolják. Felhívjuk erre az érdekeltők figyelmét.

— **A szentesi Jótékony Nőegylet** által f. hó 10-én délután 3 órakor a vármegyeház nagy-teremben városunk inségségi javára rendezendő hang-verseny műsorozata megállapítván, a programot a következőkben közöljük: 1.) Hymnus. Éneki az iparos ifjak dalegylete. 2.) Humoros felolvasás, Bugyi Antal urtól. 3.) Zongora játék, Nagy Sándor ur által. 4.) Monolog. Előadja Balogh Mariaka k. a. 5.) Magánének Bozay Hanka k. a. —tól. 6.) Részlet az Ilka operából előadja Albertényi Adolff ur, Jóó Károly, Czapek György. ifj. Csörgő Sándor, Németh Elek, Papp Zoltán, Richtmann Samu, Ring-vald Sándor, Salling Géza, Steiner Mór, Szalay Gyárfás urak. Belépő díjak: ülőhely az első 6 sor-ban 1 frt, a többi sorokban 60 kr. Állóhely 30 kr, diákjegy 20 kr. Felhívjuk a nemes cél érdekében tartando hangversenyre közönségünk figyelmét.

(r.) — **Helyreigazítás.** A tisztviselők bájjára vonatkozó, s lapunk vasárnapi számában megjelent „Nyilvános számadás” című közleményünknek a fel-ülzetésekről szöve tételei közül néhány hibásan volt közölve. A hibás tételeket a következőkben hely-esbitjük: Felülzetet Bányai József 4 frt, Kóhn Gyula (Oroszáza) 1 frt, Bolyó Kálmán 1 frt. A kimu-tatás többi tételei megfelelnek a valóságnak.

(r.) — **A szentesi kölcsönös segélyző szövetkezet** (20 kros) IX. évi rendes közgyűlése f. hó 3-án tartott meg. Határozatba ment, hogy az 1894. év végével lejárt 1892-ik évi csoport rész-vényei után esedékes összeg — részvényenként 34 frt 80 kr. — f. hó 6-án, szerdán d. u. 2-6 óráig fog a részvényeseknek kifizettetni. Az igazgatóság és felügyelő bizottság tagjainak megválasztása után a közgyűlés véget ért.

(r.) — **Élcsent tajtékpipa.** Bercezi Jánosnak volt egy kedves tajtékpipája. Délő Nagy Sándor ped-ig csak cserép makrából füstöltette a trafikot. Mint-hogy pedig most az a divatos jelszó, hogy a kinek nincs, vegye el attól, a kinek van, — D. Nagy Sán-dor borozás közben szépen elkezelte Bercezitől az irigyelt tajtékpipát. Bercezi azonban nem hagyja magát lepipálni, hanem a járásbíró elé vitte a cse-rop makrához, előbb azonban egy kevés időt tölt abban a fülkében, amelyet a bíróság a „nem do-hányzó” számára tartogat.

(r.) — **Szülői gondatlanság áldozata.** Bodri Sándor egy éves kisfiút az édesanyja magára hagyta a tűzhely mellett. A kicsike addig izgett-moz-gott, míg a tűz közelébe férközött és a ruhája tű-zet fogott. A szegény gyermek súlyos égési sebeket szenvedett, s életéhez nincs remény.

— **Kiló vagy font mindegy.** Klein Ignác helybeli szecska-kupez valószínűleg nem olvasta a meter mértékek behozataláról szóló 1874. évi VIII. és 1891. évi VI. törvényezéket; mert különben tud-nia kellett volna, hogy a font és kiló közt lényeges különbség van. Így azután — nem csoda, ha ebbe a takarmány szük világban — a szecska aspirá-lóknak 25 kiló helyett csak 25 fontot mért, csakhogy okosabbnak tartotta egy font helyett egy kiló árát számítani. Az üzlet — akár csak az állami papirokat átvevő syudicátusok manipulációi — 50 percent tisztá haszonnal járt mindaddig, míg egyik jó lelkű kundschaf bele látott ezen magasabb kereskedelmi műveletbe s feljelentést tett a szecska-kupez ellen. A font helyett kilót mutató mérleg elhelyezettét éppen olyan biztos helyre, mint annak idején a Haacker Gyula mázsája, Klein ur pedig várja, hogy a kihágási törvénynek melyik paragrafusát huzzák rá.

— **Zsáktolvajlás.** Kiss Jozsefné mindig azon panaszkodott, hogy „minek is adját az Isten zsákok, ha az mindig üresen áll.” Egyszer azután megsok-kalta a jó Isten a panaszt s úgy tett vele mint az ehés arabbal. A vándorló arab ugyanis a pusztaság szélén egy szilváfat talált, mely tele volt hamvas kék gyümölcsökkel. S miután 3 napja már nem evett tömte magába a hogy tudta, a felsőges gyü-mölcsöt. De miután lassan ment a gyomor megtö-mése, így kiáltott föl: „Uram Alláh! ha már szil-vát adtál, miért nem növesztetted akkorára, mintegy Mauthner féle uri tőköt!” Tetszett az urnak meg-hallani ezt a beszédet s midőn a jámbor műzümán a fá árnyékában elszenderedett volna megnöveszti a szilvákat akkorára, mint egy uri tők. Még első alomban sem volt a fáradt arab, midőn jött egy csendes szellő, megrázta a szilvafa galajait s egy óriási szilva az alvó orrára potylyant s beüté azt pogányul. Így járt Kiss Jozsefné is, a kihez nemezis alakjában Kolompár Pálnét küldé el az ur, s a zu-golódtól elvitette üres zsákját is. Kiss Jozsefné az ur akaratában — következetesen — nem nyugodott meg, hanem feljelentést tett a járásbírósnál Kolom-párné iflasszony ellen.

— **A megtört hős.** Veszelka István a sze-gedi katonadrama hőse, immár nem hős többé. Mint onnan írják végtelen dacozossága az éjszakai fogság-ban egészen megtört s ma reggel őrzői, kik szinte félve járnak mellette, bámullaltat tapasztalták, hogy a vérengző katona, ki tagnap még büszkén csapott a mellére henczegevé, hogy két lövésre kétszer ta-lált — keservesen sir. Megkérdezték tőle, hogy mi a baja s azt felelte.

— Báresak agyonlöttem volna magamat, akkor

nektek nem kellene feltűzött szuronyal mellett állodogálni.

Később ismételen sirva fakadt és összetett kézzel kérte az öröket:

— Lőjjetek agyon, edes pajtásaim.

De nemcsak a börtönben. hanem a városi kórházban is nagy zokogás van. Ott van ugyanis kiterítve Szabó Márton bérköcsis. Veszteka egyik áldozata. Mellette felesége és családja kesereg, átkozva a sorsot, amiért kenyérkeresőjüktől megfosztotta őket. A feleség azonban még a szomorúság óráiban sem tud megelégedezni az öletről s váltig azt hajtogatja:

— Jaj nekem, Istenem, mit csináljak azzal a kocsival? Tudom, nem ül bele többet senki.

A két áldozatot ma temették el. Nemsokára utánuk megy Veszteka István is, mert a katonai bíróság röviden osztja a halált az olyan bűnösnek, mint amilyen ő. Kiballgatását alighanem holnap kezdi meg, mert a büntényre vonatkozó iratokat még csak ma készítették el.

— Visszakapta a jeggyűrűt. Margitnak szerencsét hozott a farsang, kérője is akadt. el is jegyezték az elegáns megjelenésű, derek, fiatal kereskedővel, a kiról a beszerzett adatok alapján tudták, hogy nem nagy de virágzó üzlete van az Alföld egyik nagyobb városában. A leány apja mégis többet akart tudni jövődöbeli veje felől, mielőtt egyetlen gyermekétől megválnék. Elküldte hát egyik jó barátját a völgyégyhez, a ki ezt persze nem ismerte. Az idegen tudni akarta, hogy mivel mulatnak az emberek így téli időben, milyen a társadalmi élet, van-e színház stb. A fiatal kereskedő készségesen felelt mindenre, de midőn az idegen üzleti viszonyok felől is kezdett kérdezősködni, hirtelen megszeppent és azt gondolta, hogy jövődöbeli konkurens áll előtte, a ki szintén abban a városban akar üzletet nyitni. És most égre-földre esküdni kezdte, hogy társadalmi viszonyok a lehető legnyomorúságosabbak.

— De hát az ön üzlete mégis csak jól megy? — kérdezte az idegen.

— Ugyan, hagyja el kérem. — felelt a kereskedő, — mindennapi kenyeret is alig lehet megkeresni.

— Lehetetlen!

— Tessék elhinni uram. És az élet is olyan rettenetes. Az ember akár megpenészedhetnék.

— De hát az előbb nem azt tetszett mondani, hogy ... ?

— Igen a korcsmában eltölthet az ember egy két órát, de egyébként kutyának való élet.

— Ugy, ugy, dörögött az idegen és eltávozott.

Pár nappal később a fiatal kereskedő visszakapta a jeggyűrűt. A kísérő levélben azt írja Margit papája, hogy miután ő maga mondta a tudakozás végett hozzá küldött urnak hogy ez üzletek nyomorúságosak, az élet még nyomorúságosabb, a házasságból semmi sem lehet.

— A vízbe ölte magát. Radnóthon nagy feltűnést keltett az a hír, hogy Abonyi Gyula odavaló színész öngyilkossá lett. Tegnapelőtt a Marosson jeget vágó napszámosság csodálkozva nézték azt az elegáns fiatal embert, aki egy nagy léknél tanakodva állt meg. Később lövest hallották mire odaszaladtak, már nem találták. A sebes víz rögtön a jég alá sodorta. Egy barátja kihez az alábbi levelet intézte, csákyakkal kerestette, de mindhiába. Az öngyilkosság okát nem tudják, valamint azt sem, hogy vannak-e a szerencsétlennek szülei vagy rokonai. Az említett levél így szól:

Kedves Barátom! Midőn e sorokat kezdedhez kapod, én már nem leszek az életemben, ne keresetek, mert úgy sem találtok meg soha. Nem akarom, hogy megtudják valaha, hogy hol vagyok eltemetve, azért hát a Maros hullámai közt vetek véget nyomorult életemnek. Az okát nem mondom meg, mert úgy sem értenéd. Majd fog bántani valakit a lelkiismeret, ha megtudja halálomat. Isten veled, ne haragudj, de ennek meg kell lenni, ifj. A bonyi Gyula.

Elhaltak névsora.

1895. február hó 23-tól 1895. márcz. hó 2-ig.

Csuka K. Ferencz 58 éves tüdővész — Csuka K. Julia 16 éves tüdővész. — Csákvári Mária 75 éves tüdőlob. — Kiss Sándor 3 hetes születési gyengeség. — Papp Ilona 73 éves végelgyengülés. — Taar József 6 hetes béhurut. — Tidrik Ferencz 4 éves béhurut. — Dudás Sz. Sándor 13 éves agyhártyalob. — Kátai P. Mátyas 2 napos születési gyengeség. — Berezvai János 10 napos születési gyengeség. — Juhász Erzsébet 18 éves öngyilkosság akasztás által. — Piti Mátyas 71 éves tüdőgümökör. — Árgyelán István 2 hetes születési gyengeség. — Bugyi Franczi 3 hetes rángörög. — Volentér Mária 7 hetes tüdővész. — Batik Imre 87 éves végelgyengülés. — Szilágyi Farkas 86 éves aggkör. — H. Szabó Sándor 82 éves agyszélhűdés. — Antal Erzsébet 72 éves szivbaj. — Borsos Szabó Sándor 74 éves szivbaj. — Szabó Zsuzsanna 80 éves agyszélhűdés. — Sebesi Erzsébet 47 éves tüdővész. — Labancz Ferencz 1 napos születési gyengeség. — Győri Erzsébet 86 éves öngyilkosság akasztás által. — Borsos Erdői János 69 éves tüdőlob. — Afra János 55 éves májbetegség. — Boros Sándor 56 éves szivbaj. — Légrádi János 53 éves májbetegség. — Besz Julianna 48 éves gümökör. — Csák Julianna 77 éves aggkör.

Szentesi piaci árak.

Szentés, 1895. márczius 2.

Piaci forgalmunk csak takarmány és tüzelő anyagból áll, mely hallatlan méreg drága áron kel. Egy 3—4 mmászt tartalmazó kocsi széna ára 16—20 frt. egy közepes kocsi szalma 7—8 frt. A tél még mindég egész zordóságban grasszal, gardáink pedig már igen kíváncsiak, hogy a 3 hónapos hó takaró alatt miként telelték ki az ősi velések.

Gabna üzletünk igen korlátolt: Buzát éppen nem hoznak a piacra, csak árpat és kukoricát, melyet helyi fogyasztásra vesznek meg.

Az árak a következők:

Buza mm. 6 frt.

Árpa köb 5 frt 70 kr.

Kukoric-a köb 5 frt 80 kr. 6 frt 30 kr.

Zab köb 4 frt, mm. 6 frt 50 kr.

Szalonna mm. 42 frt.

Hízott sertés tiszta vágásra 42—43 kr.

Árverési hirdetmény.

A szentesi kereskedelmi részvénytársaságnak több rendbeli ingóságai eladadtnak s pedig: f. évi márczius hó 7-éi d. e. 10 órakor a Horvátú örökösök féle magtárban I. 228. többrendbeli kis és nagy mérleg súlyokkal s buza üzlethez szükséges eszközök; f. évi márcz. 11-én pedig d. e. 8 óratól 12 ig d. u. 2 óratól 5-ig a Weill-féle fetelepen lévő ingóságok, mint olaj, kender, szécskavágó, sódaráló, bódé, zsákok, spárpa, tisztai csőszház, csólnak, kender és drót kötelek, faemelő, furógép, mázsa, hordók, 2 ló, több kocsi, 10 szerszám fognak árverés útján eladatni.

A felszámoló bizottság.

védjegyről azonnal
merhető
VARRÓGÉPEK
lagfa
CZÉGN. KAPHATÓK,
csak is

THE SINGER
MFG CO. N. Y.
THE SINGER
TRADE MARK
MADE IN U.S.A.

EREDETI SINGER
kizáró-
NEIDLINGER G.
Szentesen

TÉBY LAJOS,
fenti czég kecskeméti üzletvezetőjénél rendelhetők meg.
részletfizetésre is.

Lakása: VAVREK JÁNOS cipész-mester urnál, III. tized Szilfa-kör,
hol nevezett minden gyártmányú varrógép
tökéletes javítását jutányos árértékben eszközözi.

869. a. 1895. Szentés város adóhivatalától.

Hivatalos hirdetmény.

A szegedi m. kir. pénzügyigazgatóság által az 1895. évi adókievési munkákat elrendeltetvén: mindazokat, kik az 1875. évi XXIX t. cz. 2-ik §-ában foglalt részletezés szerint III-ad és IV. oszt. ker. adó alá tartoznak, továbbá kik ugyanezen évi XXII t. czikk 1-ső §-a értelmében tőkeamat és járadékadó fizetésére köteleztek, vallomás tételre ezennel felhívom.

Azon haszonbérleők, gyárosok, segéddel dolgozó iparosok, kereskedők, gyógyszerészek, általában kik valamely haszonhajtó üzletet folytatnak, továbbá kik évi vagy havi fizetéssel vagy tiszteletdíjjal egybe nem kötött szellemi vagy művészi foglalkozást űznek kik eddigre megadótatva nem lettek volna, üzletükre, jövedelmükre vonatkozó vallomásaik megtételére a városi adóhivatalnál 1895. évi márcz. hó 15-ig terjedő idő alatt jelentkezni el ne mulasztják.

Megjegyzendő, hogy ezen vallomástétel

kötelezettsége azokra, kik az 1893. évben működött adókievő bizottság által 1893—1895. évekre megrovattak, nem terjed ki.

Ugyancsak a fenti határidő alatt kötelesek a tisztviselőket, alkalmazottakat fizető pénztárosok s magánosok a tisztviselőik, s alkalmazottak neveit fizetésük feltüntetésével jegyzékbe foglalva a IV. oszt. ker. adó kivételére céljából a városi adóhivatalnál benyújtani.

A tőkeamat és járadékadóra vonatkozó vallomások a fenti határidő alatt mulhatlanul beterjesztendők.

Midőn az érdekelteket vallomásaiknak az itt kitüntetett időben leendő benyújtására újból is különösen felhívom, egyben értesitem, hogy a vallomást tenni elmulasztók adója, megkérdéztetésük nélkül hivatalból szerzett adatok alapján fog megállapítani.

Szentesen, 1895. márcz. hó 4-én.

Nagy József,

a. tanácsnok.

MINDEN KÖNYVKERESKEDÉSSEN

kapható,

dr. Müller erészegügyi tanácsosnak megjutalmazott és 27. kiadást ért műve

„Megrongált ideg- és nemi rendszer“

60 krajczár

levélbélyegben való beküldése után borítékban csomagolva küldi:

Eduard Bendt. Braunschweig. 3V52

Védjegy.
V41227
C. Brády
-1890-1894

Mária-
czelli
Gyomor-
cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és állandóan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, lefultság, savanyu, lefelfogás, hasmenés, gyomorégés, telusleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörög, széküles.

Hathatos gyógyszernek bizonyult felújítását, a menyinyiben és a gyomortól származott, gyomorüthetlenségi étellekkel és italokkal, gillizták, májbajok és hámoroidoknál.

Említett bajoknál a **Máriaczell gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit ez meg akar bizonyítani tanusit. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi forrárt: **Térők József** gyógyszerháza **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírat tisztelesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a kezdő aláírással (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítottam“.

A **Máriaczell gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Szentés: Várady Lajos és Phod' radszky Ferencz. **K-Szt.-Márton**: Szilárfy Károly és Remetey Dező gyógyszerházaiban. 10—23